Maandag, 27 April 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3585

AMIGOE DI CURACAO

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Hitler vreest het gele gevaar!

(Ook Wilhelm II deed dat.)

Amerikaanse troepen op Nieuw Caledonië.

Grote activiteiten aan het Russische front.

„TWEE JAAR GELEDEN".

April 1940.

27. Hitler verklaart, dat de Staat van Oorlog bestaat tussen Duitsland en Noorwegen. Tegelijkertijd vertelt Joachim von Ribbentrop, de minister van Buitenlandse Zaken, in Berlijn aan het diplomatieke corps en anderen, dat Engeland en Frankrijk met geheim medeweten van Noorwegen op weg waren naar Noorwegen even voordat Engeland verklaarde, dat het mijnen legde langs de Noorse kust op 8 April om de vaart van de Duitse schepen in Noorse territoriale wateren te beletten. Von Ribbentrop overlegde den diplomaten een aantal documenten. Een der documenten zou dan uiteenzetten het Britse plan voor een expeditieleger naar Noorwegen. De documenten waren, zoals Von Ribbentrop beweerde, door het Duitse leger buit gemaakt op gevangen genomen Britse officieren, in het ministerie van Buitenlandse Zaken te Oslo en in de consulaten der Geallieerden. Zij bewezen, zeide Von Ribbentrop, dat er een operatie-bevel bestond voor het 8ste bataljon van de Sherwood Foresters". Dit bataljon zou op 7 April onderweg zijn naar Noorwegen op de kruiser Glascow en zou landen te Stavanger. Ook het 1ste bataljon van Leicestershires zou aan deze expeditie deelnemen.

28. De stad Namsos, die door de Geallieerden gebruikt werd als landingsplaats van de troepen, werd door de Duitse luchtaanvallen onbruikbaar gemaakt.

De Noorse Minister van Buitenlandse Zaken, Haldan Koht, ontkent, dat zijn regering tevoren wist, dat Engeland van plan was mijnen te leggen in de Noorse territoriale wateren en ook dat Noorwegen daarin toestemde.

29. De Duitse opmars in Noorwegen gaat steeds verder. De voornaamste actie is gericht tegen het spoorwegenknooppunt Danbaas.

30. In de vroege morgen bereiken de Duitsers Danbaas en bezetten deze stad. Ook Opdal tussen Trondheim en Danbaas wordt genomen. Hiermede is de voornaamste spoorlijn tuusen Oslo en Trondheim geheel in Duitse handen.

Generaal Von Falkenhorst, de opperbevelhebber der Duitsers in Noorwegen, ontvangt van Hitler het ridderkruis van het IJzeren Kruis.

Namsos wordt weder door Duitse vliegtuigen gebombardeerd gedurende 10 uren. Een Britse kruiser wordt vernietigd.

Een groep burgers van Pittsburgh onder leiding van L. H. Church van de Carnegie Stichting loven een beloning uit van 1.000.000 dollars contant, uit te betalen aan die persoon of groep, die Hitler „levend en ongewond" uitlevert aan de Volkenbond.

In Clarkton, Engeland wordt een Duits vliegtuig neergeschoten. Het vliegtuig ontploft op de grond. De bemanning van het vliegtuig wordt gedood en 2 dorpelingen. Gewond worden echter 156 personen. 25 Huizen worden totaal verwoest en 75 andere ernstig beschadigd.

Mei 1940.

1. De strijd in Noorwegen duurt nog voort. Verscheidene duizenden Noren geven zich over. De Engelsen hebben 5 havens bezet ten Zuiden van Trondheim, maar slechts een — Aandalsnes — heeft een spoorlijnverbinding met het binnenland.

Het Franse stoomschip „Ile de France", dat sinds September 1939 in de haven van New York ligt, verlaat de pier en kiest zee. Op het dek staan vliegtuigen en in de ruimen ligt oorlogsmateriaal zoals koper enz.

2. De Geallieerden verlaten de landingsplaats Aandalsnes en andere havens langs de Zuidwestelijke kust van Noorwegen. In het hoge Noorden bezitten de Geallieerden nog Narvik, welks haven echter ligt opgestopt met de wrakstukken van 30 oorlogs- en troepentransportschepen.

Koning Haakon en zijn familie verlaten Noorwegen van de havenstad Molde uit.

In het Britse Lagerhuis verklaart Minister-president Chamberlain, dat de Geallieerden Trondheim, Aandalsnes en andere plaatsen ten Zuiden daarvan verlaten hebben. Bovendien deelt hij mede, dat een Britse en Franse vloot, bestaande uit kruisers en hulpschepen, zich bevindt in het Oostelijke gedeelte van de Middellandse Zee op weg naar Alexandrië.

3. Namsos wordt door de Geallieerden voorgoed verlaten en zij geven de Steinkjer verdedigingslinie over aan de Noorse troepen onder leiding van kolonel O. B. Gek. Kolonel Gek vraagt aan het Duitse opperbevel wapenstilstand en vredesvoorwaarden. Zijn verzoek was aldus geformuleerd: „Sinds Engeland en Frankrijk hun strijd en — voor ons onbekende redenen — hun poging opgaven om ons bij onze strijd te ondersteunen en sinds zij hun troepen zonder waarschuwing uit Namsos terugtrokken, staan wij alleen. Het was een onbegrijpelijke daad van de kant van het Britse opperbevel om, zonder mij te waarschuwen, de flank en de achterhoede van mijn troepen prijs te geven, zodat ik werd afgesneden van de enig mogelijke linie om terug te trekken naar Mo, Lake.

Meer dan 200 communisten, de vroegere leiders van de partij, die in Frankrijk buiten de wet werden gesteld, worden naar de Franse Atlantische eilanden langs de westkust gezonden voor internering.

BUNKERPLAATS VOOR DUITSE DUIKBOTEN.

Een Mexicaans nieuwsblad berichtte, dat een vrouwelijke spion gearresteerd werd nadat een schietpartij te Merida aan de autoriteiten de aanwijzing gaf naar een bergplaats van vliegtuig-benzine en duikboot-stookolie op het eiland Mujeres [Vrouwen — Red.] nabij het punt van het Yucatan-schiereiland. Het nieuwsblad identificeerde de vrouw als een lid van de Duits-Amerikaanse Bund in de Verenigde Staten en zeide, dat zij gearresteerd werd op inlichtingen van de Verenigde Staten en daarheen teruggezonden werd per vliegtuig na te zijn ondervraagd.

Het blad zeide, dat niemand werd gewond bij de schietpartij, na een beweerde nachtelijke vistocht nabij de kust. Hieraan werd toegevoegd, dat 100 soldaten de bergplaats voor olie bewaakten tot Mexicaanse tankers arriveerden en deze leegpompten (Mexico, (AP) 25.4).

VICHY PROTESTEERT.

Het volgende communiqué over een protest bij de Verenigde-Staten werd door de Regering van Vichy bekend gemaakt: „Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog heeft de aankomst van Amerikaanse troepen te Nieuw Caledonië bekend gemaakt. Deze troepen zullen deelnemen in de defensie van dit eiland na te zijn gezonden met de goedkeuring van de plaatselijke autoriteiten. Indien enkele Franse opstandelingen tegen het Vaderland Nieuw Caledonië hebben overgenomen in September 1940 geeft dit feit geen recht aan de Amerikanen om er troepen aan land te zetten. De Gaulle of zijn vertegenwoordigers hebben geen recht tot spreken namens Frankrijk. De Franse Regering heeft mijnheer Henry Haye, den Fransen Ambassadeur in Washington, instructies gegeven te protesteren bij de Amerikaanse Regering". (Vichy, (AP) 26.4).

BRITSE TORPEDOJAGER VERLOREN.

De Britse Admiraliteit deelde mede, dat de torpedojager „Southwold" (Commandat C. T. Jellicoe) tot zinken is gebracht. De naaste bloedverwanten van de slachtoffers zullen ervan in kennis worden gesteld (Londen, (AP) 26.4).

DUITSERS ACTIEF AAN HET RUSSISCH FRONT.

Eddy Gilmore seint uit Kuibysjev:

Gemeld wordt, dat de Russische soldaten gewikkeld zijn in wat het legerorgaan „Rode Ster" noemde, „de meest ernstige slag van de laatste tijd."

Aan het Centrale front werden vele Duitse aanvallen afgeslagen op de rivier-posities, waarin de Duitsers tanks, vliegtuigen, vlammenwerpers en rookgordijnen in de strijd wierpen. De plaats waar de strijd plaats vindt, werd niet anders aangeduid, dan dat deze een woudrijke sector was langs een rivier. De berichten van de frontlinies gaven echter te kennen, dat zij tactisch voor beide partijen belangrijk was. De Duitsers zouden naar de positie zijn opgerukt, doch de Russen zeiden, dat alle aanvallen mislukten. De radio van Moskou meldde, dat 2800 Duitsers gedurende de laatste 2 dagen gedood werden bij gevechten aan het Kalininfront. (Hier werd klaarblijkelijk gerefereerd naar een ander gevecht, aangezien het Kalininfront ligt ten Noord-Westen van Moskou en geen deel is van wat de Russen het Westelijke of Centrale front noemen.)

63 Zware Duitse bommenwerpers vielen Leningrad aan voor de derde achtereenvolgende dag in een opleving van de luchtactiviteit over de verspreide sectoren van het Russisch front. De Duitsers begonnen op Vrijdag de oude Tsaristische hoofdstad te bestoken toen 72 bommenwerpers, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen een ontzettend afweervuur veroorzaakten van de gronddefensies. De aanval van Zaterdag ging voort in — wat het Sovjet-legerorgaan „Rode Ster" noemde — de „grootste luchtactiviteit boven de stad sedert de herfst van het vorig jaar." De Russen meldden gisteravond, dat 35 vliegtuigen van de Duitsers werden neergeschoten gedurende de eerste twee dagen van de aanvallen.

Russische bronnen zeiden, dat geen militaire objecten ernstige schade leden, doch dat duikbommenwerpers alleen tot geringe hoogte neerzwiepten en een aantal slachtoffers maakten onder de burgerij. Intussen zeide het Tass-agentschap, dat de Duitsers in Novgorod ten Zuiden van Leningrad huizen en gebouwen opbliezen om ijzer en stenen te verkrijgen, waarmede fortificaties kunnen worden gebouwd. Izvestia verhaalde hoe bijna de gehele stad Belgorod aan de rivier Donets veranderd is in een „reusachtig concentratiekamp" onder de gestrenge heerschappij van de Gestapo. Hieraan voegde het blad toe: „Een groep Gestapo-officieren, die naar de stad kwam, achtervolgt op wrede wijze Russische burgers: vrouwen, oude mannen en kinderen. De lijken van onschuldige slachtoffers der Gestapo bengelen van galgen, die op het middelste marktplein zijn opgericht. De Duitsers hangen dagelijks 3 tot 4 personen op. Op een andere dag na een langdurige ondervraging, die vergezeld ging van slaan en martelaren, haalde de Gestapo 60 personen uit de gevangenis en schoot allen dood. En toch boog deze gemartelde stad het hoofd niet in onderwerping. De Duitsers maakten de aanvang met de bouw van een electrische centrale, doch patriotten bliezen die op. Elke morgen vinden de patrouilles de lijken van Duitsers in de buitenwijken. Een order na de andere verschijnt op de muren, doch een uur later lezen de voorbijgangers naast de Duitsers orders Sovjet-affiche's met de slagzin: „Dood aan de Duitse bezetters".

Berichten van het front deelden mede, dat nieuwe tactieken van guerilla's, gevormd in „zelfverdedigings-eenheden" achter de Duitse linies, de Duitse militaire plannen hinderen. Nadat het Rode leger een dorp heroverde en de overblijvende Duitsers waren opgeruimd, werd de verdediging van de nederzetting overgegeven aan guerilla-benden, die opereren binnen de stad. Elke poging van de Duitsers om opnieuw binnen te rukken, werd krachtig betwist door de boeren met geweren, machinegeweren en bajonetten, die achtergelaten werden uit de voorraden van het Sovjet-leger voor hun gebruik (Kuibysjev, (AP) 26.4).

AUSTRALIË SPOEDIG GEREED VOOR HET OFFENSIEF.

De Australische Minister van Oorlog Francis Forde, die terugkeerde van een inspectiereis van de stations van leger en luchtmacht, zeide, dat Australië's militaire positie „enorm is verbeterd" en dat de tijd spoedig rijp zal zijn om het offensief te nemen tegen de Japanners op de eilanden ten Noorden van Australië. Hij zeide, dat de Australiërs het gevaar van invasie beseffen en zich voorbereiden te allen tijde het hoofd te bieden aan de aanval. Tegelijkertijd waarschuwde hij tegen een zelfvoldaanheid en voegde daaraan toe, dat Australië „nog niet uit de bossen is". (Sydney, (AP) 26.4).

Het nieuws van vandaag.

Adolf Hitler sprak gisteren in de Duitse Rijksdag, een lichaam dat slechts schijnt te bestaan om redevoeringen van den Führer aan te horen en luide toe te juichen zodat dit door de radio kan worden beluisterd.

Indien iemand nog niet geloofde, dat Duitsland de oorlog aan het verliezen is, moet hij deze rede toch lezen, die uit Londen door AP-man Robert Bunnelle werd doorgeseind en ontleed. Enkele punten eruit:

1) Hitler heeft het recht verkregen van leven en dood over elken Duitser.

Dit was trouwens allang het geval, doch met deze bekendmaking werd bevestigd, wat de gehele wereld reeds wist.

2) Hitler erkent de bedreiging van Japan en vergelijkt deze met de invasie der Mongolen. Werkelijk een mooi compliment aan het adres van zijn trawant. Hierbij geeft de Führer de mogelijkheid toe, dat Duitsland de oorlog verliest.

3) Hitler geeft toe, dat de Russen in de winter op verschillende punten doorbraken, doch beweert, dat deze doorbraken werden tot stand gebracht ten koste van „honderdduizenden" manschappen. Tevens geeft Nazie No. 1 toe, dat de Duitse materialen niet berekend zijn op een strenge koude.

4) Hitler voorziet de strijd in de volgende winter en geeft te kennen, dat de Duitse legerleiding dit jaar geen overwinning verwacht.

5) Hitler tast weer hopeloos naar een vrede met Groot Britannië en laat deze pogingen als altijd vergezeld gaan van bedreigingen van bombardementen op Groot Britannië.

6) Hitler noemde het intreden in de oorlog van Japan een „opluchting" voor Duitsland en beweerde tenslotte, dat door de deelneming van de Verenigde Staten in de oorlog de Oceanen open kwamen te liggen voor de Duitse duikboten (Hitlers rede op blz. 3).

De Geallieerden laten Hitler praten. In de nacht van Zaterdag op Zondag vlogen Britse bommenwerpers naar de Pilsen in Tsjechoslowakije en bombardeerden er de Skodafabrieken. De bommenwerpers vlogen ook naar Rostock en bestookten deze stad voor de zoveelste maal. In de afgelopen nacht moest Rostock en weer aan geloven (blz. 3).

Aan het Russisch front slaan de Sovjets herhaalde Duitse aanvallen af met grote verliezen voor de nazies, die steeds meer actief worden. Misschien, dat zij na de toespraak van Hitler nu de grote aanval zullen openen (blz. 1).

In het Verre Oosten gaan de Verenigde Luchtmachten door met haar geregelde bombardementen van de Japanse bases (blz. 3). En de Verenigde Staten zonden troepen naar het Vrije Franse Nieuw Caledonië, neittegenstaande de protesten van Vichy (blz. 1).

Een Mexicaans blad bericht, dat een opslagplaats voor vliegtuigbenzine en olie voor duikboten van de nazies ontdekt is op het eiland Mujeres nabij het Yucatan-schiereiland, op een kleine 500 kilometer van Curaçao (blz. 1).

De afgelopen Week.

Hij stond op een kleine heuvel, omringd door zijn staf-officieren, en zag toe terwijl zijn leger langzaam de wijde vlakten binnentrok. Het was het grootste leger, dat ooit door een mens was gecommandeerd en terwijl de soldaten langs het lage heuveltje trokken, keken zij omhoog, man na man, gelid na gelid, regiment na regiment... en zij zagen de bekende figuur van hun aanvoerder, tilden hun wapens omhoog en juichten lang en krachtig.

De man op de top van de heuvel stak van tijd tot tijd de arm omhoog en beantwoordde de groet van zijn soldaten.

Hij stond er, uren en uren achtereen, bijna zonder zich te bewegen, terwijl zijn regimenten langs hem heen trokken, zodat de dalende lentezon verduisterd werd met het stof dat zij marcherend opwierpen en de lucht werd vervuld van het gekletter der wapenen.

Van tijd tot tijd begaf een der stafofficieren zich terzijde wanneer er een boodschapper kwam met een dringend bericht voor den opperbevelhebber.

Kort en snel stond hij de mannen te woord, soms, maar heel zelden, even ruggespraak houdende met een van zijn generaals, soms, ingenomen met het nieuws dat hem bereikte, welwillend glimlachend tegen den soldaat die voor hem stond, maar soms ook, razend wordend om nieuws dat hem niet beviel, den soldaat een kwaadaardige trap verkopend of hem zonder meer tegen de grond slaande, vanwaar de krijgsman bevreesd weg kroop......

Zo zou een beschrijving kunnen zijn van den leider der Teutonen, van Herman von Salza, aan het Russisch front, de troepen gadeslaande, die optrekken om straks de aanval te wagen voor de onderwerping van den vijand.

Zo zou ook een beschrijving kunnen zijn van den leider der Hunnen, van Hitler, die een week geleden op zijn 53ste verjaardag, zijn nazies gadesloeg, die naar het front togen als voorbereiding voor het offensief en de meest verwoede strijd, die het mensdom misschien ooit heeft aanschouwd.

De eerste Russische oorlog met Duitsland had plaats in het jaar 1242. Zevenhonderd jaren liggen tussen deze eerste oorlog en de huidige, doch er is geen verschil in de Duitse methoden evenmin als in het Russische vermogen om de Russische grond te verdedigen.

De dagen van de Teutoonse Orde in de 13e eeuw werden in 1900 door een Russisch historicus Luchinsky omschreven als „een goede illustratie van het algemeen karakter van de Duitse inbezitneming van Slavische landen in de Middeleeuwen en van de bloedige germanisatie van deze landen".

Met uitzondering van het woord „Middeleeuwen" kan deze 42 jaar oude zin, die spreekt van de 13e eeuw, gemakkelijk worden toegepast op de daden van het tegenwoordige Duitsland in Tsjechoslowakije, Polen, Serbië en de bezette gedeelten van Rusland.

Niet alleen dat de geschiedenis zich herhaalt, doch ook de karakteristieke kenmerken van het volk veranderen niet. Dit heeft eveneens betrekking op de Slaven; hun eigenschappen zijn bestendig en dat alleen verklaart dat gedurende eeuwen, waarin Duitsland zijn „Drang nach Osten" ondernam, elk dezer pogingen krachtig werd weerstaan met als resultaat een beteugelen van de Duitse ambities.

Thans is het de Russische Vice Commissaris van Buitenlandse Zaken, Solomon Abramovitsj Lozovsky, die telkens weer de daden en het karakter van de Nazies zo goed weet te beschrijven.

Het is deze Lozovsky, die nog tegen het einde van de afgelopen week verklaarde, dat de achterhoede van de Duitsers zwakker wordt, terwijl die van de Sovjets steeds krachtiger wordt. Het wordt steeds duidelijker. Duitsland is deze oorlog aan het verliezen. Dit blijkt uit veel.

Het blijkt uit de betrekkelijke onmacht van de Duitsers om het initiatief aan de Russen te ontnemen. Wij zijn toch al een flink stuk in de lente en nog zijn het de Russen, die aanvallen en niet de Duitsers. Het zijn de Britten, die met hun bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen steeds meer boven Duitsland en de bezette gebieden verschijnen en niet de Duitsers, die Groot Britannië aanvallen.

Hadden de Duitsers dit niet kunnen voorzien? Had Hitler niet kunnen begrijpen, dat hij in Rusland vast zou lopen en dat de kracht van Engeland intussen steeds zou toenemen? Waarom verklaarde Hitler oorlog aan Rusland en viel hij dit land binnen?

Teneinde Hitlers oorlogen en speciaal het huidige stadium ervan te kunnen begrijpen, is het noodzakelijk, dat men Hitler zelf begrijpe — den leidenden persoon in deze oorlogen. Hitler treedt op in een dubbele rol, die van een profeet voor het Pan-germanisme en die van veroveraar. Maar hij is niet helemaal een echte profeet evenmin als een echte veroveraar, daar hij als zijn eigen leer predikt het dogma van een ander man — de renegaat Engelsman Houston Chamberlain — die de dwaze theorie van de supérioriteit van het „Noorse" ras heeft verkondigd. Zo voert hij zijn oorlogen ook niet volgens zijn eigen plannen, maar volgt de lijn van een werkelijk veroveraar: Napoleon.

Daar Hitlers rassentheorieën de laatste jaren herhaaldelijk becommentarieerd zijn, zullen wij ons niet in discussie bewegen omtrent deze absurditeit, maar we zullen ons liever beperken tot hem zelf en zijn oorlogen.

Wij zijn eenmaal bezig met het maken van vergelijkingen en kunnen daarom hiermede doorgaan.

De gelijkenis tussen Hitler en Napoleon is zeer opvallend, maar voor het bespreken van zijn oorlogen dienen we de overeenkomst in twee delen te splitsen: de „toevallige gelijkenis" en de „geïmiteerde gelijkenis". De eerste gelijkenis inspireert Hitler en is de psychologische grondslag van zijn geweldig vertrouwen in zijn gesternte de laatste gelijkenis verklaart Hitlers daden, successen en fouten.

Elke stap, welke echter reeds gedaan is op het gebied der „geïmiteerde gelijkenis" schijnt hem en zijn volgelingen te inspireren en geeft hun meer vertrouwen, dat hun ster gelijk is aan die van Napoleon (in verbeterde uitvoering).

Napoleon, een Corsicaan, kwam in Frankrijk aan de macht, nadat dit land gedurende enige tijd in een staat van revolutie had verkeerd. Hitler, een Oostenrijker, kwam eveneens aan de macht door een Duitse revolutie. De toevallige gelijkenis schijnt hier te eindigen en te worden vervolgd door de geïmiteerde gelijkenis.

Napoleon begon reeds te dromen van een overheersing van de gehele wereld, voordat hij zichzelf tot keizer proclameerde. Tot 1809 hield hij zich bezig met het overmeesteren van kleine en alleenstaande landen in West-Europa en het waren alleen Engeland en Rusland, die nog onafhankelijk waren van Frankrijk en een belemmering waren voor zijn overheersing van de wereld.

Zijn imitator had midden 1940 een gelijkwaardige positie als Napoleon in 1809 en voor hem verrees hetzelfde probleem, wie van beiden hij het eerst zou aanvallen — zou hij een invasie in Engeland wagen of in Rusland?

De Corsicaanse boef besloot, nadat hij

eerst een invasie-vloot had gebouwd, tot de verovering van Rusland en nadat hij een leger van ongehoorde kracht had bijeengebracht (600.000 man tegen een Russisch leger van 210.000 man), begon hij op 23 Juni 1812 met de invasie van Rusland, waarbij hij Russisch gebied betrad op 24 Juni 1812 zonder oorlogsverklaring.

Nadat ook de grote imitator een invasie-vloot had gebouwd en het besluit had genomen om Engeland niet aan te vallen, heeft hij de datum van een inval in Rusland iets verschoven, daar het zijn gewoonte is om zijn ondernemingen steeds gedurende een weekeind te beginnen.

Zodoende overschreden zijn troepen de Russische grens op het dichtstbijzijnde weekeind namelijk 22 Juni 1941, terwijl hij de oorlog verklaarde 7 uren nadat de vijandelijkheden waren begonnen.

Het is een raadsel hoe de grote imitator het erop gewaagd heeft om de campagne, die zo ongelukkig voor den Corsicaansen tyran is afgelopen, na te volgen. Wat heeft hem doen denken, dat hij zou slagen, waar Napoleon had gefaald?

Napoleon dacht, dat Rusland om vrede zou vragen, zodra het zijn oude hoofdstad in zijn handen zag, maar het resultaat was juist omgekeerd. Rusland dat niet gauw kwaad wordt, verhief zich nu in verontwaardiging en gramschap.

Heftige guerilla-gevechten en intensieve aanvallen door geregelde troepen vingen overal aan en een toestand van Nationale oorlog werd geproclameerd. (Rusland had verschillende oorlogen gehad, die echter alle min of meer als locale incidenten waren behandeld, doch slechts in tijden van de ernstigste noodtoestanden of nationale verontwaardiging werd een toestand van nationale oorlog geproclameerd, hetwelk betekent, dat alle hulpbronnen van het land in mankracht en bodemschatten in de strijd worden geworpen.)

Napoleon deed toen een vredesvoorstel, waarop niet eens werd geantwoord. Russische troepen begonnen het offensief op alle punten, die door de Fransen bezet waren en Napoleon begon zijn terugtocht op 18 October, die zo rampzalig voor hem eindigde.

En nu de verklaring waarom Hitler Rusland aanviel:

Zoals wij reeds eerder opmerkten, Hitler is geen werkelijk veroveraar. Hij gebruikt de ideeën van den Corsicaan, gezien door de bril van generaal Ludendorff, zijn vriend en leermeester. Generaal Ludendorff, die waarschijnlijk de Franse text bestudeerde, heeft eens gezegd: „Indien Napoleon slechts moderne verbindingen zou hebben gehad, zou hij tot op de huidige dag in Moskou gebleven zijn." Hij zeide ook, dat „Finland zijn linker flank zou moeten zijn in zijn eerstvolgende oorlog tegen Rusland." Duidt dit niet de beide nadelen aan, welke zij dachten, dat de Corsicaan had?

Zou dan Hitler, door hem te verbeteren, niet kunnen slagen, waar Napoleon had gefaald? Zou hij niet kunnen daarvan profiteren van de gedachten en plannen van den groten veroveraar? Zou hij Napoleons droom niet kunnen verwerkelijken van een wereldoverheersing? Ja, in theorie moest het kloppen, nu er spoorwegen waren, auto's, vliegtuigen, radio en...... Finland!

Maar zelfs als men in de theorie gelooft, wil men toch soms nog de toepassing in de practijk zien, om zich te overtuigen, dat het werkelijk werkt. Als er zoveel op het spel staat, mogen geen fouten worden gemaakt en onze grote imitator begint als proef een campagne tegen Joegoslavië en Hellas. Hij werpt een millioen soldaten per spoor, auto en vliegtuig tegen 2 kleine, dappere, maar onvoorbereide landen. De auto, trein en luchtmacht doorstaan de proef en de 2 tegenstanders worden volgens het plan genomen. De communiqué's worden vooruit gereedgemaakt, orders worden gegeven, legers zetten zich in beweging en stelden vallen precies volgens de orders en de communiqué's.

De afstand van Duitsland naar Hellas is groter dan van Duitsland naar Moskou; de zaak schijnt nu bewezen te zijn en de voorbereidingen voor een korte en glorieuze campagne tegen Rusland worden getroffen. Een dag eerder dan volgens het plan van den Corsicaan trekt de imitator over de Russische grens in dezelfde richting, die Napoleon nam. Maar daar ontmoet hij een groot strijdlustig volk en zijn leger, strijdvaardig en geweldig als steeds.

Napoleon vertelde nooit, dat zijn leger in Rusland een ander groot leger had ontmoet, dat men niet kon verslaan; dat zijn trots en het geheim van zijn overwinningen en zijn onvergelijkelijke artillerie waren verslagen bij Borodino.

Zo vergaat het ook den imitatie-Napoleon, hij vertelt ook niet, dat zijn oogappel, de „Luftwaffe" en zijn pantserdivisies een gelijkwaardigen tegenstander hebben gevonden en dat hij, de imitatie-veroveraar van de wereld, moet trachten den Russischen soldaat te evenaren, die geen aanmoediging, leugens of bedreigingen nodig heeft om voor zijn land te vechten. De imitatie-veroveraar moet nu op eigen benen staan; Napoleons genie toont hem geen uitweg uit deze situatie, want hij vond er zelf geen.

Curaçao.

TELEFONEREN.

De redacteuren van „Dagblad Amigoe di Curaçao" maken er nogmaals op opmerkzaam, dat de Redactie uitsluitend te bereiken is op nummer 1858. Voor geen enkel geval behoeft men iemand thuis op te bellen. Wanneer men op 1858 geen gehoor krijgt, belle men later nog eens op 1858.

SOLLICITATIES.

Lieden, die schrijven op advertenties onder letter of nummer, moeten hun brieven adresseren aan de Administratie. Voor de zoveelste maal maakt de Redactie erop opmerkzaam, dat zij niets met advertenties te maken heeft.

DE PRINS NAAR WEST INDIË.

Verschillende mensen hebben gevraagd, het idee te opperen, of de Prins niet naar hier kan komen, nu zich het onprettige geval heeft voorgedaan, dat de Prins reeds tweemaal in Noord-Amerika is geweest, maar nog nooit gelegenheid heeft gevonden delen van het eigen vaderland te bezoeken. „De Surinamer" van 20 April jl. schrijft ook al:

Een perstelegram berichtte de vorige week, dat de „Amigoe di Curaçao" het denkbeeld heeft geopperd, dat nu Prins Bernhard zich bij onze Prinses bevindt, van de gelegenheid gebruik wordt gemaakt, dat het Prinselijk Paar West Indië bezoekt.

Mocht dit, om welke bezwaren of overwegingen ook, niet uitvoerbaar worden geacht, zou dan de mogelijkheid niet kunnen worden overwogen, dat Prins Bernhard, die reeds heel wat heeft afgereisd per vliegtuig, alléén komt naar West Indië?

De dag van 30 April leent zich daartoe misschien niet goed.

Maar kort daarna is het 10 Mei.

Voor de versterking der Rijksgedachte is er n.o.m. moeilijk iets doeltreffenders te bedenken.

WEER EEN CHINEES GESTORVEN.

Hedenmorgen overleed weder een Chinees aan zijn bekomen verwondingen. Het aantal der gestorven Chinezen is hiermede gekomen op 15.

Dat zij rusten in vrede.

DE RESTRICTIE VAN DE INVOER.

De Deviezencommissie meldt, dat het restrictiepercentage van de invoer voor de maanden Mei, Juni en Juli 1942 evenals voor de voorgaande drie maanden, op 10 werd vastgesteld.

De nieuwe vergunningen, die de serieletter B zullen dragen, zullen zo spoedig mogelijk worden uitgereikt.

DE KATHOLIEKE PADVINDERS VIEREN SINT JORIS.

Zondagmorgen kwamen de 4 katholieke padvindersgroepen: Sint Joseph, Sint Tarcisius, Sint Petrus Canisius en Sint Hubertus bijeen op de terreinen van Huize Don Bosco ter viering van haar patroon Sint Joris.

Om 7.30 uur droeg de DVG, pater Irenaeus de Bruyn O.P. een H. Mis op in de open lucht. Hiervan volgde een gemeenschappelijk ontbijt.

Toen dit onder vrolijk kout verorberd was, begonnen de wedstrijden. De padvinders hielden o.a. een vuurrace, een knopenrace en een stallenwedstrijd. De welpen deden aan zaklopen, lopen met hindernissen enz. Deze wedstrijden werden o.a. bijwoord door Zijne Hoogwaardige Excellentie P. I. Verriet, den Apostolisch Vicarius, Broeder Overste Juffermans en den groepsleider der katholieke padvinders te San Nicolas op Aruba, den Heer Tonk.

Er werd een rally gehouden, waarna een défilé volgde voor den Apostolisch Vicarius.

Tot slot werden de prijzen uitgereikt. De Sint Petrus Canisiusgroep kreeg de eerste prijs, de Sint Josephgroep de tweede en de Sint Hubertusgroep de derde. De Sint Hubertus horde van de welpen kreeg 2 prijzen.

De viering werd besloten met een hartelijke toespraak door Zijne Hoogwaardige Excellentie P. I. Verriet O.P.

DE JODEN OP CURAÇAO.

Verschillende Joodse bladen in de Verenigde Staten publiceerden een artikel, waarin eraan wordt herinnerd, dat Joden zich in 1654 op Curaçao vestigden en het eiland tot bloei hielpen brengen.

Het artikel brengt daarna hulde aan Curaçao voor het opnemen van Joodse vluchtelingen, die tien maanden zich moe-gezworven hadden. Het artikel eindigt met de woorden: „Iedereen, die in moeilijkheid en levensgevaar is, vlucht naar de Nederlanders, niet alleen Joden doen en deden dat en dit is een der schoonste dingen, die men over een volk kan zeggen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Vitesse — D.S.C. 6—0; Ajax — Utrique Fidelis 2—0

In de finale om de beker zullen dus moeten spelen Ajax en Vitesse.

K. J. M.: De meisjes van de K. J. M. van de parochie van Santa Familia brachten een bezoek aan Zaquito. Zij onderhielden zich met de patiënten en brachten veel vreugde en vrolijkheid.

LUCHTBESCHERMING.

Fouten begaan bij de oefening van jl. Vrijdag.

Luitenant Emile Christiaan J. M. van de Laarschot deelt ons mede:

Naar aanleiding van de gebeurtenissen die Vrijdagochtend hebben plaats gehad, heeft de A.M.C. mij opdracht gegeven enige van de gemaakte fouten te behandelen.

Vrijdagochtend werd om ongeveer kwart voor tien het signaal „luchtalarm" gegeven. Ongelukkigerwijze werd de eerste toon langer aangehouden dan nodig was, zodat het even duurde voor het publiek in de gaten had dat het „Luchtalarm" en niet het „Alles Veilig" signaal was. Maatregelen zijn direct genomen om dit euvel voortaan te voorkomen. Ik kan U mededelen dat er geen technische fout in het spel was. De andere fouten die gemaakt zijn zullen thans achtereenvolgens worden behandeld.

Iets voor de winkeliers.

Het is de LBD gebleken dat verschillende winkeliers zodra het signaal „Luchtalarm" ging hun zaken gesloten hebben en de rolluiken naar beneden hebben getrokken. Dit is natuurlijk juist, maar minder juist is, dat zij hun klanten de straat op stuurden. De klanten die dus eerst zeer welkom waren, werden nu aan hun lot overgelaten. Dit is behalve een grote onbeleefdheid, tevens een grote fout. Waar moeten die mensen zo plotseling heen? De winkelier moet juist zijn klanten binnenhouden en eventuele voorbijgangers liefderijk opnemen. Het is niet meer dan een staaltje van zijn plicht. Men laat zijn evenmens niet aan zijn lot over.

Iets voor de ouders.

Het signaal „Luchtalarm" was nog niet van de lucht of daar gingen ze al. Een lawine van vaders en moeders stortte zich op de scholen. De onderwijzers werden opzij geduwd en het kind werd meegesleurd.

Uit de verzamelde gegevens blijkt dat de kinderen zich voorbeeldig gedragen hebben, op de school. Een pluim verdient het onderwijzend personeel dat zo goed de situatie beheerste. Toen kwamen echter de ouders. Sommigen uitten zelfs de kreet „als mijn kind dood moet, dan ik ook maar". Ik vraag mij af, kunnen zij zich niet een beetje beheersen?

Met trots praten de vrouwen over haar sexegenoten in Engeland. Heel veel gebruiken ze de Engelse vrouw als voorbeeld maar ook in dit opzicht dienen zij de dappere Engelse vrouw te volgen.

„Kalmte kan je redden, denk daaraan".

En wat zijn de gevolgen van dat halen van de kinderen? Hebt U daar al eens over nagedacht? De gevolgen zijn dat U en Uw kinderen bij een werkelijke aanval de dood zullen vinden door de scherven of kogels van den vijand. Misschien zult U reeds gesneuveld zijn vóór U de school bereikt hebt. U weet toch hoe de vijand is?

Er is nog een ander gevaar nl. dat van de verkeersongevallen. Vrijdagochtend zijn er ongelukken gebeurd. Dat was mede door Uw schuld vaders en moeders. Verkeersopstoppingen e.d. zijn ook het gevolg hiervan.

U bezorgt der politie nog meer werk dan zij al heeft op die momenten. Laat daarom de kinderen in de school en ga ze niet halen. De kinderen worden er goed verzorgd en ze waren allen kalm. U hebt door Uw onbeheerst gedrag de kinderen zenuwachtig gemaakt.

Iets over het publiek op de straten.

Met geen stokslagen was het publiek weg te krijgen van de hoeken van de straten. Nauwelijks had de politie de mensen in de huizen gebracht of een plaatsje gegeven in de portieken of daar kwamen ze weer te voorschijn.

Heus wanneer er bommen gevallen waren hadden we nu honderden doden te betreuren gehad.

Waarom blijft u op de straat? Doe wat er gezegd wordt. Bent U met Uw auto op pad, parkeer dan onmiddellijk op een parkeerplaats, plein of langs de straat. Verlaat de auto en zoek de schuilplaats of anders een huis op. Doe niet, alsof U van het lotje getikt bent als U aanwijzingen van de politie krijgt.

Op Otrabanda is het gebeurd dat het publiek van de markthallen luid jammerend in een stoet de Rodeweg optrok. Een weinig verheffend schouwspel en een prachtig doel voor den vijand. Jammer niet, denk even na wat U te doen staat en doe het ook.

De Telefoon.

Voor de verschillende onderdelen van de Luchtbescherming is de telefoon Vrijdagochtend een hopeloos geval geweest. De fout zat bij het publiek zelf. De technische dienst heeft zich ingespannen om alles zo goed mogelijk te laten lopen, maar het pubiek werkte niet mede.

Herinnert U zich dat de LBD reeds verschillende malen erop gewezen heeft, dat de particulieren de telefoon niet moeten gebruiken tijdens luchtalarm. Waarom doet U dan niet wat gevraagd wordt?

Nu werkten de telefoons bij de leiding van de LBD in het geheel niet of gebrekkig.

Dat is uw schuld. Het is de LBD bekend, dat in een kantoor in de stad 16 particulieren stonden te wachten achter één telefoon. U zult zeggen: De gesprekken waren dan ook zeker wel belangrijk. Juist het tegendeel was waar. Het waren de Pa's en de Ma's, die aan het telefoneren waren naar hun kinderen of andere familieleden. Ze moeten begrijpen, dat hierdoor het werk van de LBD zeer bemoeilijkt wordt.

Tot slot kan ik u mededelen, dat de diensten, waaruit de LBD is samengesteld goed de verstrekte opdrachten hebben vervuld. Het personeel is zeer goed opgekomen. Bizondere lof verdient het personeel van de Medische dienst, Uitkijkdienst en de Luchtbeschermingspolitie.

Laten we nu dit afspreken:

Het personeel van de LBD zal in de toekomst evenals Vrijdagmorgen zijn uiterste best doen om alles goed te laten functionneren en u doet dat ook.

U blijft dus kalm.

U haalt dus geen kinderen uit de school.

U bent niet nieuwsgierig en blijft niet op de straat staan kijken.

U parkeert onmiddellijk uw auto en zoekt een dekking op.

U blijft met uw vingers van de telefoon af.

Ik dank u.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.11 uur. Zij eindigt morgenochtend om 5.49 uur.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:

Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

CHEQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Paramaribo	99.50	100.50
Londen	7.55	7.65
Caracas	52.75	54.75

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: L. E. D. Fray, Brievenbesteller alhier, 4 weken vrijstelling van dienst.

Eervol ontslag aan: J. A. J. Ellis, als plaatsvervangend lid van de Voogdijraad; J. F. Hagen is eervol ontheven van de verdere uitoefening van bodediensten bij de voordijraad op Aruba.

Benoeming: E. van der Kuyp, tijd. Surinaams-Geneeskundige tot gouvernements-geneeskundige in tijdelijke dienst in Curaçao met vergunning tot het uitoefenen van particuliere practijk; E. Wijdh, tot tijd. schrijver bij de dienst van het Kadaster op Aruba; I. Franken, tot tijd. agent tevens bode van de Voogdijraad op Aruba; Aan P. A. van Stuivenberg technisch ambtenaar bij de L.W.V.D. is de persoonlijke titel van „Onder-directeur van de Landswatervoorzieningsdienst" toegekend.

Hoofdacte-cursus: a. Met ingang van 20 April 1942 is een leergang ingesteld tot opleiding van onderwijzers voor de hoofdacte.

b. Tot leraren aan deze leergang zijn benoemd: voor opvoedkunde Ds. C. Th. Steenstra; voor Nederlandse taal en letterkunde Drs. J. C. de Groot; voor Aardrijkskunde D. Colijn; voor Geschiedenis W. Meyer; voor Kennis der Natuur: Drs. J. H. G. Mulders, Drs. Goei the Bian Sioe en Dr. Ph. H. Hartz.

De Wnd. Gouvernements-Secretaris
R. W. Boskaljon.

OVERLEDEN IN DEN HEERE

De Heer Julio Henriquez.

Ondergeteekenden, zoon, behuwd zonen en bloedverwanten noodigen hunne vrienden uit tot de ter aardebestelling, welke zal plaats hebben, heden des namiddags om 4.30 uur.

Edwin Henriquez
Dario Cardoze
Romualdo Vidal
Isaac P. Dania
Gebroeders Dania.

Sterfhuis
Scharlooweg 75.
Curaçao, 27 April 1942

1392

NEDERLAND.

200 CHINEZEN GEVANGEN GEZET.

De Japanse militaire autoriteiten te Batavia arresteerden 200 Chinezen wegens anti-Japanse activiteit. Onder dezen den leider van de Bataviase Kwo min Tang en den eigenaar van een Chinees dagblad-concern (Londen, G.P.D. 27.4).

HET PRINSELIJK PAAR IN DE VERENIGDE STATEN.

De rood-wit-blauwe vlag met oranje wimpel woei van het gebouw der Nederlandse legatie. Het Vorstelijk Paar onderhield zich langdurig met Dr. Hubertus J. van Mook en leden van diens gezelschap. 's Avonds had het grote gala-diner plaats. Heden zijn de Prinses en de Prins naar Ottawa vertrokken. De „New York Herald Tribune" had naar aanleiding van het hoog bezoek een hoofdartikel, dat vol lof is voor Nederland en Oranje. Het artikel eindigt met de zinsnede: „Volken blijven op de lange duur behouden door hen wier lijfspreuk „Je maintiendrai" is en niet door hen wier motto is „sauve qui peut".

NAAR OTTAWA TERUG.

Prinses Juliana en Prins Bernhard zijn naar Ottawa teruggekeerd. In Washington hebben zij tal van mensen te woord gestaan o.a. Amerikaanse en Nederlandse officieren, die op Java hebben gevochten. Prins Bernhard bezocht in gezelschap van gezant dr. Alexander Loudon staatssecretaris Cordell Hull (Washington, G.P.D. 27.4).

EEN NIEUWE STAATSLENING.

De „Baseler National Zeitung" verneemt, dat in bezet Nederland een staatslening van ƒ 1.000.000.000, tegen een koers van 99 en een rentevoet van drie en een half procent te verwachten is (Londen, G.P.D. 27.4).

IN LONDEN AANGEKOMEN.

De heren Dr. Hubertus J. van Mook Ch. O. van der Plas zijn te Londen aangekomen (Londen, G.P.D. 27.4).

DUITSE MAATREGELEN.

De Duitsers namen strenge maatregelen langs de gehele Westkust van Nederland. Niemand mag pieren en bruggehoofden betreden. Baden is slechts op weinig plaatsen toegestaan. De Duitsers ontmoeten steeds groeiender de stille tegenwerking. De Limburgse mijnwerkers weigeren vrijwel algemeen op Zondag te arbeiden. De Duitsers doen alle moeite „vrijwilligers" voor arbeid in het door hen bezette gedeelte van Rusland te krijgen, doch men gelooft, dat de 800 „vrijwilligers" daarheen zijn gezonden, daartoe gedwongen zijn.

Het aantal valse brandalarms gedurende de verduistering, een vorm van plagerij, die den Duitsers veel last veroorzaakt, neemt steeds toe. In Maart waren er alleen in Amsterdam 108 van zulke valse alarms. Van Duitse zijde is medegedeeld, dat niet minder dan 250.000 Nederlandse arbeiders in Duitsland zullen worden tewerk gesteld (Londen, G.P.D. 27.4).

DR. LODEWIJK ERNST VISSER †.

In den Haag is overleden Dr. Lodewijk Ernst Visser, bekend jurist, tot de overweldiging van Nederland President van de Hoge Raad der Nederlanden. Dr. Visser was voorzitter van het Palestina Opbouwfonds en voorzitter van de Joodse gemeente te 's Gravenhage (Londen, G.P.D. 27.4).

MATTHIEU CORDANG †.

Het overlijden in Nederland. Swalmen, Limburg wordt gemeld aan Mathieu Cordang, omstreekt 1900 een wereldberoemd wielrenner, wereldkampioen en winnaar van de „Bol d'or" (G. P. D. 27.4).

Buitenland.

REDE VAN ADOLF HITLER VOOR DE RIJKSDAG.

De Führer ziet Japan als een nieuw gevaar.

Robert Bunnelle seint uit Londen: Hitler kreeg van de stille Rijksdag de macht van leven en dood over elken Duitsen burger en soldaat na te hebben beloofd: „Ik zal meedogenloos elkeen vernietigen, die zijn taak niet naar behoren zal vervullen."

Alle rechten van het Reich werden opzij gezet door de wet, welke zonder een woord discussie werd goedgekeurd en waarbij aan den Führer de macht gegeven werd aan te wijzen wat de oorlogstaak van elken Duitser zal zijn en door elk middel, dat hij kiest, het uitvoeren van die taak te verzekeren.

Zelfs voordat de Rijksdag handelde, zeide Hitler tot hen in de wereld wat het betekende in zijn redevoering van een uur.

„Wij hebben geen rechten" verklaarde hij. „Wij hebben slechts plichten en ik heb het volslagen recht elkeen aan zijn plicht te houden."

Hitler uitte een vreemde waarschuwing, dat de intrede van Japan in de oorlog een nieuwe bedreiging voor de wereld heeft meegebracht, welke, tenzij Duitsland bleef om er het hoofd aan te bieden, „het einde van alles zou betekenen."

Haast in dezelfde adem maakte hij echter bekend, dat Duitsland, Japan en Italië van plan zijn op doeltreffende wijze samen te werken in de zeeoorlog.

„Ik beschouw persoonlijk het sleuren van Japan in de oorlog als de meest nutteloze en stomme handeling van onze vijanden", zeide hij. „Als Duitsland deze oorlog verliest, zal het het einde van alles zijn. Een golf van barbarisme, slechts gelijk aan de invasie van de Mongolen, zal plaats hebben."

Aan de Duitsers, die het steeds toenemende gewicht van de Raf-bombardementen gevoelen, gaf hij de verzekering, dat hij wederom met zware aanvallen op Groot Britannië zou beginnen en „slag op slag toebrengen aan dezen vijand."

En aan zijn gehoor, dat Goering hoorde toegeven, dat de Duitsers veel slecht nieuws van het Russisch front in deze winter hoorden, gaf de verzekering, dat, „indien de Bolsjewisten erin slaagden door onze linies heen te breken of er door te sijpelen, het slechts was door honderdduizenden manschappen op te offeren". Tegelijkertijd bood hij — wat ervaren luisteraars in Londen beschouwden als — een voelhoorn naar vrede aan Groot Britannië aan.

Verklarende dat, hoe de uitslag van de oorlog ook moge zijn, „Engeland zijn Geallieerden sterker zal zien, dan het zelf ooit weer zal zijn."

Hij vervolgde: „Ik weet niet of alle mensen in Engeland heden nog steeds geloven, dat het wijs was al mijn herhaalde aanbiedingen van vrede te weigeren. Na die weigering zullen de gebeurtenissen haar loop volgen."

Hoewel hij beweerde, dat de grootste slag in de geschiedenis van de wereld beslist is in de afgelopen winter, gaf Hitler toe, dat hij reeds vooruitziet naar een nieuwe winteroorlog, doch verzekerde, dat hij alles doet „om een herhaling te voorkomen" van de ontberingen, die de Duitse troepen geleden hebben.

Hij zeide: „De Duitse spoorwegen zullen nieuwe machines hebben; de Duitse legers nieuwe tanks en elke soldaat zal de volgende winter beter uitgerust zijn."

Langdurige aanvallen op Joden, Bolsjewieken, het Britse Imperium, Churchill en Roosevelt doorspekten de rede, doch zonder uitzondering kwamen de luisteraars onder de indruk, dat Hitler bezorgd is over Duitslands binnenlandse toestand. Eenkon een zeker drift in zijn stem opgemerkt worden, terwijl hij schreeuwde: „Ik zal persoonlijk elke eis dempen, die de Duitsers stellen voor vrije dagen" en de maatregel van de Rijksdag voorspellende, welke enkele minuten later werd getroffen om de laatste resten van het Duitse recht weg te vagen en hem de opvolger ervan te maken, verschuwde Hitler de Rechters, dat hij de macht zou hebben hen te ontslaan, indien zij er niet aan dachten, dat zij er zijn voor de natie.

Hitler gaf toe, dat de laatste tijd alles geen koek en ei was in Duitsland. „Het was slechts zeer zelden", zeide hij, „dat ik mij persoonlijk moest inlaten op plaatsen waar zenuwen en tucht verslapten. Ik deed dit met de grootste onmeedogendheid en dank zij der souvereiniteit, welke de natie mij gegeven heeft, werd deze winter weerstaan."

Er was één ding, dat de luisteraars in de wereld en misschien speciaal in Duitsland verwachtten, doch niet hoorden: „Een aanwijzing voor enig stoutmoedig plan, dat Hitler mocht hebben, om den machtigen Russischen vijand snel te verpletteren." In plaats daarvan zeide hij hun slechts, dat de „Bolsjewistische colonnes zullen worden bestookt tot zij vernietigd zijn."

Refererende naar de gevaren, waaraan de Duitse legers in de afgelopen winter waren blootgesteld, verklaarde Hitler: „Wij slaagden erin een dreigende ramp te overmeesteren. Er waren ogenblikken, dat mannen en machines dreigden te zullen bevriezen.

Hij, die kijkt naar de uitgestrektheden van het Oosten, moeten rekenen op de psychologische last, die in 1812 de Franse legers vernietigde (van Napoleon). [Zie in verband hiermede het overzicht van „De Afgelopen Week" — Red.]

Toen de ergste winter in 140 jaren begon neer te dalen op het Russische front met temperaturen, die veel lager waren dan die, welke Napoleon vernietigden, zeide hij, dat het duidelijk werd, dat het Duitse leger zich moest terugtrekken naar defensieve posities, doch dat de operatie „uiterst moeilijk was."

Hitler zeide, dat de Duitse soldaat alleen „mij in staat stelde de frontlinie te houden tegen een vijand, die hecatombe's van mannen begon te zenden. Maanden lang renden massa's van nieuwe en hard getrainde mannen uit Binnen Azië of van de Caucasus tegen onze linies op. Als de Russen doordrongen tussen nauwelijks geforitficeerde bases in zelfs nieuwe golven van aanvallen, dan konden zij dit slechts doen door honderdduizenden manschappen op te offeren. Het probleem, dat ons de meeste last veroorzaakte was het aanvoeren van voorraden, omdat noch de Duitse soldaat, noch de Duitse tank, noch — ongelukkigerwijze — onze Duitse spoortreinen voorbereid waren tegen zulk een koude, die ons bij verrassing genomen had."

Het was toen, dat Hitler toegaf dat er weinig mogelijkheid bestaat om dit jaar een Duitse overwinning te zien. „Vanuit het oogpunt van organisatie heb ik maatregelen genomen, die nodig zijn om een herhaling te voorkomen. In de komende winter — wanneer die ons ook zou aantreffen — zullen de Duitse spoorwegen in staat zijn beter aan hun taak te beantwoorden dan in de afgelopen winter. Van locomotieven tot tanks, tractors en lorries zal het Duitse leger in het Oosten beter uitgerust zijn."

Op een ander punt verklaarde hij: „Wij kennen allen de verlammende gevolgen van de kou. Zij laat mannen in slaap vallen en doodt hen zonder pijn."

Hij zeide, dat de officieren „het dreigende gevaar beseffende, door hun eigen leven op het spel te zetten, de mannen telkens weer opwekten." Doch het uur zal komen, zeide hij, waarop het Oostelijk front „wederom zal ontwaken uit verdoving. Dan zal de geschiedenis beslissen wie overwinnelijk was in deze winter, of het de aanvaller is die op onzinnige wijze mensenmassa's opofferde of de verdediger."

Bij het refereren naar de oorlog in de Stille Oceaan zeide Hitler. „De heldhaftige strijd van het Japanse volk in de enkele maanden heeft aangetoond, dat het uiterst stom en sullig was om Japan in de oorlog te jagen. Ik ben er niet zo zeker van, dat de Engelsen heden nog zo hecht overtuigd zijn van de juistheid der politieke methoden van Churchill en Roosevelt." Hij zeide, dat de Japanse beslissing om de arrogante provocatie te beantwoorden en de oorlog in te treden „voor ons kwam als een opluchting", omdat de „verlamming van de Duitse duikbootactiviteiten in de laatste jaren slechts te wijten was aan onze pogingen om elk conflict te vermijden, waaraan men zou kunnen denken met de Verenigde Staten."

„Nu", beweerde hij, „zijn de Oceanen van de wereld open voor de duikboten." (Londen, (AP) 26.4).

JAPANNERS BOMBARDEREN CHINESE LUCHTBASES.

Een communiqué van de Japanse vloot in de Chinese wateren meldde, dat gedurende de laatste 3 dagen luchtaanvallen werden gedaan op Chinese luchtbases, die het dichtste bij Japan liggen. Gemeld wordt, dat marine- en leger-bommenwerpers, vliegtuigen en hangars vernietigden bij aanvallen op Tsjuhsien in het Westen van de provincie Tsjekiang, op Lisjui in het Zuiden van Tsjikang en op Yusjan in het Noorden van Kiangsi (Tokio, (AP) 25.4).

AANVALLEN VAN DE RAF OP FRANKRIJK.

Nog meer formaties van Raf-gevechtsvliegtuigen zwiepten over de Straat van Dover in de late namiddag. De avondluchten boven het Kanaal waren gevuld met het gedonder van de motoren der terugkerende eskaders. Gemeld wordt, dat een groot luchtgevecht gevoerd werd boven de zee-engte. Van officiële zijde werd gezegd, dat de Royal Airforce het spoorwegstation te St. Omer aanviel en objecten te Hazebrouck bij de uitgebreide vluchten over bezet Frankrijk. Hieraan werd toegevoegd, dat 2 Duitse vliegtuigen vernield werden. Nog een vlucht werd uitgevoerd over het Pas de Calais, waarvan de resultaten nog niet bekend zijn (Londen, (AP) 26.4).

AANVALLEN OP DUITSLAND.

De radio van Berlijn beweert het volgende: „Britse bommenwerpers zetten in de afgeloen nacht hun terreuraanvallen voort op de woonwijken van Rostock. Wederom werden huizen beschadigd en er zijn doden en gewonden onder de burgerbevolking." De radio zeide, dat 2 Britse bommenwerpers werden neergeschoten (Berlijn, (AP) 27.4).

WEER WERD ROSTOCK AANGEVALLEN.

Voor de vierde achtereenvolgende nacht liet de Royal Airforce dood en verdrief neerregenen op Rostock en bracht het offensief naar Duitsland met een toenemende furie als tarting van Hitlers bedreigingen voor represaille. Met het klaarblijkelijke doel om dit betaald te zetten deden de nazies heden vroeg een korte, doch scherpe aanval op Bath, honderd mijl ten Westen van Londen. Zij hadden Bath op Zaterdagnacht hevig gebombardeerd.

Het communiqué zeide, dat de aanvallers uitgebreide schade veroorzaakt hadden en een „betrekkelijk groot aantal slachtoffers" gevreesd wordt. De aanval was echter minder hevig dan die van de voorgaande nacht. Duitse vliegtuigen verschenen ook boven andere punten in het Westen en Zuid-Westen van Engeland, doch de schade in die gebieden is gering. 2 Van de aanvallende vliegtuigen zouden zijn vernield (Londen, (AP) 27.4).

DE STRIJD IN BIRMA.

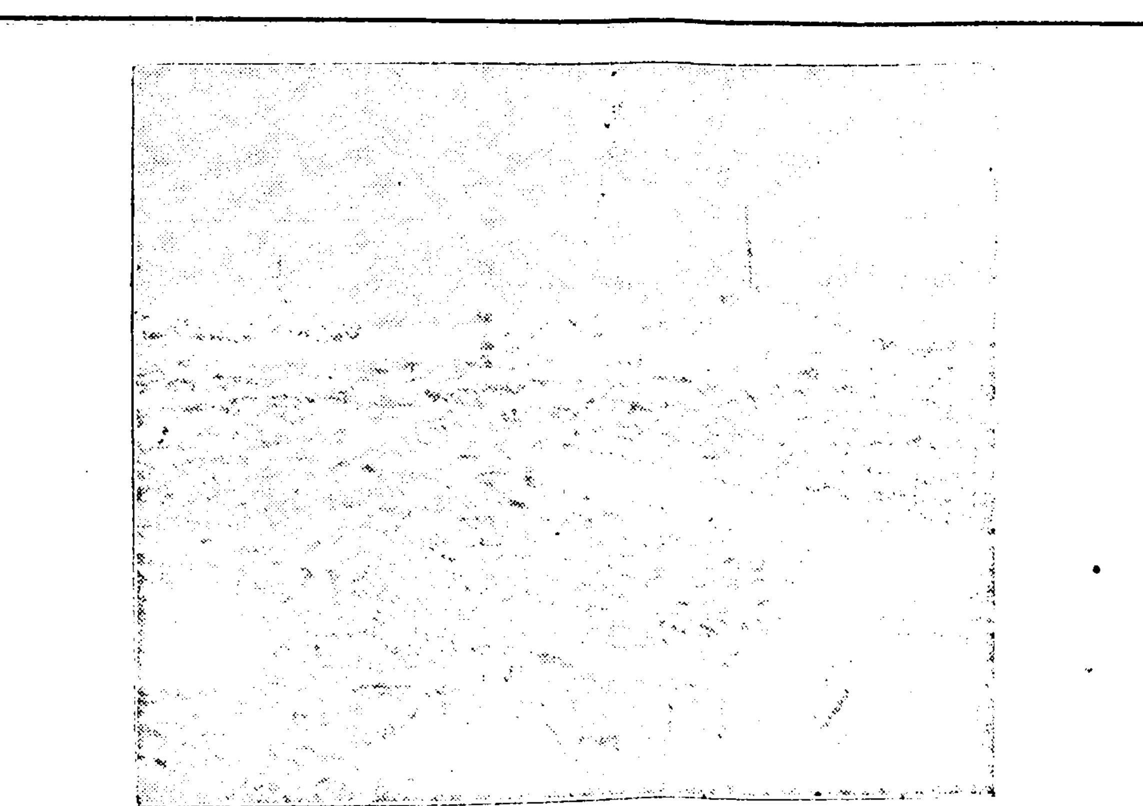
Britse bronnen zeiden, dat 2 nieuwe Japanse aanvallen de positie van de Verenigde Landen in Birma nog verder in gevaar hebben gebracht. Een was een aanval uit Loilem, aan de Oostelijke flank van de linie, in de richting van de weg Mandalay-Lasjio. Een Britse bron beschouwde de ontwikkeling niet alleen als een bedreiging voor de weg tussen Mandalay en Lasjio, doch tevens voor de steden zelven. Een andere aanval was een infiltratie naar het Westen, klaarblijkelijk om de Geallieerde strijdkrachten te isoleren in het gebied van Pyawbwe, ongeveer 85 mijl ten Zuiden van Mandalay.

Hoewel de herovering van Taunggyi door Chinese veteranen onder den Noordamerikaansen Generaal Joseph Stillwell den verdedigers tenminste een tijdelijk voordeel gaf in een sector van Birma, werd in Tsjungking toegegeven, dat de Chinese strijdkrachten 40 mijl afstonden aan de Japanners in een aanval door Pyinmna en Tatkon naar de streek van Pyawbe en Thazi.

Indien de Japanners alzo Thazi zouden bereiken zouden zij zich hebben gewerkt achter de Britten te Pyawbe en de spoorlijn hebben bereikt, die naar Mandalay leidt op 80 mijl ten Noorden ervan. Britse bronnen zeiden, dat er slechts vage inlichtingen waren over de juiste positie van de Geallieerde linie na 5 dagen van verwarde gevechten. De linie strekte zich ruwweg uit van de rivier Irrawaddy ten Noorden van Sale naar het Oosten tot een punt even ten Noorden van Pyawbe. In een gebied verder naar het Oosten was er klaarblijkelijk geen vast punt, doch afzonderlijke sterkten, die liggen rond Taunggi (Londen, (AP) 27.4).

DUITSLAND WENST GEEN NIEUW FRONT.

Een bericht uit Istanbul aan het Franse nieuwsagentschap, dat gerelayeerd werd in Londen, deelde mede, dat Fränz Von Papen, de Duitse Ambassadeur in Turkije, aan vrienden van Duitsland had medegedeeld, dat Duitsland geen nieuw front in 1942 onder de ogen zou kunnen zien. Hij zeide, dat alle beschikbare macht gereserveerd moest worden voor Rusland, dat op beslissende wijze moet worden verslagen vóór de volgende winter. Von Papen scheen te geloven, dat Duitsland geen vierde winter van oorlog zou kunnen ondernemen (Londen, (AP) 27.4).

Britse torpedojagers in actie tijdens de bescherming van een convooi in de Atlantische Oceaan.

ARUBA.

R.K. VERKENNERS: SINT PAULUSGROEP SAN NICOLAS.

Na vier jaar lang zonder een behoorlijk lokaal gewerkt te hebben en na zich steeds te hebben moeten behelpen in een voor verkennerij meest ongelukkige omgeving, zijn de Verkenners van San Nicolas dan eindelijk in het bezit van een nieuw Hoofdkwartier. En achteraf bekeken, het was der moeite waard om daar vier jaar voor te lijden en te strijden. Want volgens deskundigen is het een van de mooiste Hoofdkwartieren, die de Katholieke Verkenners van de West Indiën kennen.

Woensdag, 15 April was het hun Hoogfeest. De Apostolisch Vicarius die op Aruba was ter gelegenheid van de onderwijzersdag, kwam hun Hoofdkwartier onder Gods biezondere zegen stellen.

Om 17.30 uur in de namiddag stond de keurbende van de St. Theresia-Parochie opgesteld, met van trots glimmende gezichten, voor hun eigen gebouw, klaar om voor het eerst officieel hun eigen vlag en de nationale vlag te hijsen aan de nieuwe vlaggestokken. De trommelslagers kregen het commando, een roffel voor de aankomst van Zijne Hoogwaardige Excellentie en de gasten, een attentie signaal, weer een commando en keurig in de houding verwelkomden zij met het eresaluut den Apostolisch Vicarius. Na de begroeting door den Hopman gingen de vlaggen plechtig omhoog en sprak de Aalmoezenier een welkomstwoord uit. Onder de vele gasten zagen we de vertegenwoordigers van alle Verkennersgroepen in San Nicolas en Oranjestad: de Boy-scouts van het Lago Kamp, de vertegenwoordigers van de Methodisten-scouts, van de Surinaamse Groep van den Heer Caspar, van de Sint Franciscusgroep van de Katholieke Verkenners van Oranjestad, en zelfs vele oud-verkenners waren hun belangstelling komen betuigen.

Na deze plechtige opening van de feestelijkheden nodigde de Aalmoezenier den Apostolisch Vicarius en de gasten uit om de verschillende afdelingen te komen bezichtigen. In het Hordehol bij de welpen, die onder de leiding staan van Akela Lucy Marten, vond de Kerkvoogd een buitengewoon cnthaal. In hun prachtig hol demonstreerden zij in een eenvoudig en aardig spel de inrichting en werkwijze van de Horde, en zij besloten dit met een ander spel, waarin zij den Apostolisch Vicarius bezworen, dat een welp in het geheel geen saaie Piet is, maar kan dansen en springen.

De Voortrekkers onder leiding van oubaas Herman Lichtveld lieten zien, wat zij in het korte bestaan van hun Den gepraesteerd hebben, wat zij nog onder handen hadden, en verder de vele werkzaamheden, waarin de Voortrekkers zich kunnen vormen.

In het Verkennerskwartier verzamelden zich alle genodigden en de gehele groep.

Toen ging de Apostolisch Vicarius over tot het voornaamste deel van deze avond: De zegening van de Kruisen en de inzegening van het Groepshuis. Het was een eenvoudige en mooie plechtigheid, die den jongens veel goed deed, om dat zij nu een nieuw Verkennersleven zouden beginnen in een eigen lokaal onder biezondere zegen van God.

Het was dan ook een zeer mooie daad van de jongens, dat zij op hun beurt hun trouw aan God, de Kerk en Land opnieuw uitspraken door het hernieuwen van de Verkennersbelofte, waarna zij de Kruisen ieder naar hun eigen lokaal brachten als onderpand voor Gods hulp, welke hun door den Kerkvoogd zo juist was toegezegd.

Hierna nam Zijne Hoogwaardige Excellentie het woord. In een lange rede, waarin de Apostolisch Vicarius Zijn liefde voor de jongens duidelijk tot uitdrukking bracht, sprak Z.H.E. Zijn tevredenheid uit, dat deze Groep nu eindelijk in het bezit was van een keurig Hoofdkwartier, en Z.H.E. spoorde de jongens aan altijd en overal hun wet voor ogen te hebben, waarin op zo'n bevattelijke wijze het ideale jongensleven is weergegeven. Z.H.E. spoorde hen aan, evenals Sint Joris trouw te zijn aan Christus en de kracht voor de getrouwheid te zoeken in een veelvuldige H. Communie.

In een flinke yell dankten de Verkenners den Kerkvoogd voor Zijn mooie rede.

Daarna nam de Aalmoezenier het woord. In het kort dankte hij den Apostolisch Vicarius, voor de steun waarin Hij de Groep geholpen heeft; hij dankte het Gouvernement, dat op een krachtdadige en edelmoedige wijze de jeugd van San Nicolas geholpen heeft in het verkrijgen van dit gebouw. Hij verzocht den Apostolisch Vicarius den Gouverneur de biezondere dank van alle jongens van deze Groep over te brengen.

Hij dankte de Lago, die steeds bereid was een hulpende hand te bieden. Hij dankte allen, die onze Groep geholpen hebben, vooral de laatste tijd bij het welslagen van de Loterij.

De tijd was te kort, en men was al over het voorgeschreven tijdstip van de aanvang der verduisterinng heen.

Met nog een flinke yell van de jongens en na nog eens op hun eigen manier hun dank te hebben gebracht door het Isaha, bekend aan allen, die het leven van deze Troep heeft meegemaakt, onderstreepten de jongens de woorden van hun Aalmoezenier.

Het levendige, ferme: Hoort, zegt het voort, besloot deze mooie avond.

ALLERLAATSTE NIEUWS

Het Geallieerde communiqué van Australië luidt als volgt:

„Nieuw Guinea, Port Moresby: De vijand viel met 9 bommenwerpers en een gevechtsescorte aan op een afgelegen punt. De schade is licht. Onze gevechtsvliegtuigen mengden zich met succes in de strijd.

Lae: Onze luchtmacht viel met succes een vijandelijk vliegveld aan en vernielde 3 vijandelijke vliegtuigen op de grond en 1 in de lucht.

Salomonseilanden; Bougainville: Onze luchtmacht viel een vijandelijk vliegveld aan.

De Philippijnen; Corregidor: Luchtaanvallen op het gefortificeerde eiland nemen in hevigheid af. Onze artillerie voerde succesrijke zendingen uit op vijandelijke concentraties op het land.

De Visayans: Een vijandelijke aanval te San Remegio werd afgeslagen.

Mindanao: Er hebben slechts patrouille-activiteiten plaats".

— Londen: De Raf viel Frankrijk heden bij daglicht aan. Vóór het middaguur zochten grote formaties van gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers haar weg over het Kanaal en kwamen terug uit de richting van Boulogne

— Kuibysjev: 2 Van 's werelds machtigste militaire machines, de Duitse en Russische legers, streden heden zonder ophouden op kleine schaal doch verwoed langs het dooiende front en de mening bleef hier bestaan, dat zij op elk ogenblik in een grote actie zouden geraken. Terwijl gemeld wordt, dat het Russische leger stand houdt tegen krachtige aanvallen en de Duitse luchtmacht Leningrad gedurende 3 achtereenvolgende dagen onderwierp aan hevige aanvallen, zeiden berichten van de gevechtslinies, dat zowel nazies als Sovjets reusachtige reserves aanvoeren.

MAAND-OVERZICHT SURINAAMSE PERS.

III.

Duurtebijslag voor militairen.

Voor de militairen is een duurtebijslag afgekondigd op gelijke voet als voor het personeel in 's Landsdienst.

Bezinning nodig.

De „Surinamer" deelt heden zijn lezers mede:

„Gezien de toestand, waarin Groot-Nederland op het ogenblik verkeert, vooral na de ramp, die over onze Oost is gekomen, sluiten wij onze kolommen voor advertenties betreffende bepaalde feestelijkheden, zelfs als zij voor een liefdadig doel worden gegeven.

Aan de verkrijging van gelden door middel van feestelijkheden verlenen wij geen medewerking.

De omstandigheden van het ogenblik vorderen bezinning."

Verblijf voor geïnterneerden.

„Blijkens G.B. No. 21 is als verblijf voor „van elders gezonden personen van Nederlandse nationaliteit, die voor internering in aanmerking komen, aangewezen de Joden-Savannah.

In afwachting van de inrichting daarvan dient als voorlopig verblijf de gevangenis met daarbij behorend terrein te Nieuw Amsterdam.

Bedoeld wordt in dit G.B. de 148 geïnterneerden uit Oost Indië hierheen overgebracht. Dit is volgens sommige misschien wat voorbarige beoordelaars tot nu toe de enige Indische Maatschappij, welker zetel niet naar Curaçao, maar naar Suriname overgeplaatst is.

Naïeve poging tot schrikaanjaging.

12 Maart.

Naar aanleiding van de mededeling uit Washington, dat een Amerikaanse armada op weg is naar het Verre Oosten en een grote troepenmacht, die in staat zal zijn het tegen de Japanners in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan op te nemen, wordt vervoerd, schrijft het nieuwsblad „Suriname" van heden:

„Het is ons niet duidelijk, wat er met deze bekendmaking bedoeld wordt. Heeft zij ten doel den vijand af te schrikken? Als dat het is, wordt het tijd, dat men ophoudt naïef te zijn. De vijand laat zich niet afschrikken door dergelijke mededelingen die ons tot dusverre geen goed hebben gedaan. Intussen weet de vijand wat hem te wachten staat en kan hij zijn maatregelen treffen.

Het succes van de Russen is voor een niet gering deel te danken aan het feit, dat zij de buitenwereld in het duister hebben gelaten omtrent hun bewapening en hun plannen. Daardoor werden de Duitsers verrast.

Dit verrassingselement is een der voornaamste, zo niet de voornaamste factor van de oorlog.

Dit schijnt niet ten volle beseft te worden in het kamp der Geallieerden. Zij behoeven voor hun volken slechte tijdingen niet geheim te houden, maar hun plannen moeten zij verborgen houden. Er wordt te veel, veel te veel gesproken.

Niet alleen dat men den vijand inlicht maar ook wekt men bepaalde verwachtingen op. En wanneer deze niet in vervulling gaan, dan is de reactie natuurlijk, scherp en kan een crisis het gevolg zijn.

Geïnterneerden ontvlucht en gevat.

13 Maart.

„De Surinamer" van heden bevat het volgende bericht:

„Gisteravond na 21.30 uur zijn uit het interneringskamp Copieweg vijf Duitse geïnterneerden ontsnapt. Zij hadden echter weinig plezier van hun uitstapje. Enige uren later waren zij reeds gevat.

De vijf zijn:

1. Iwansky Diedrich — ex Goslar
2. Klug Herman — ex Goslar
3. Malinsky Richard — ex Goslar
4. Andre Richard — ex Goslar
5. Schubert Alexander — landeigenaar

Alexander Schubert ontsnapte in Augustus met 2 andere geïnterneerden; de vluchtelingen werden toen eerst na enige weken gevat, toen zij op het punt stonden de grensrivier naar Frans Guyana over te steken. Schubert, de voormalige eigenaar van de plantage Beekhuizen, onderhield voor de invasie van Nederland intieme betrekkingen met vooraanstaande persoonlijkheden, ofschoon hij een erkend Nazie-leider was. Beekhuizen was het voornaamste centrum van Nazie-activiteit; daar werd op „grootse" wijze de intocht van Hitler te Praag gevierd in tegenwoordigheid van voorname Nederlanders. Schubert had invloed onder plantage-arbeiders, en geldt daarom als biezonder gevaarlijk.

Toen hij in September opgepakt werd, nam hij een brutale houding aan, en een agent van Politie bracht hem een wond toe met een houwer. Geheel de stad sprak opgewonden over de ontvluchting voor deze vanmorgen bekend gemaakt was. Vele inheemsen zijn doodsbang voor Schubert, gelijk trouwens voor de meeste dingen, waarvoor men maar met enige mogelijkheid bang kan zijn.

Opzienbare zaak.

Nauw verband met het bovenstaande houdt vermoedelijk het volgende, dat wij aan de bladen ontlenen:

„Hedenmorgen was er aan de Saramaccastraat nogal opschudding wegens bedrijvigheid der politie om en bij de zaak Pitti en S.O.S., die op hetzelfde erf gevestigd zijn.

Wij kunnen ervan mededelen, dat er tegen den Heer J. Pels een politieonderzoek gaande is, waarover vooreerst geen inlichtingen kunnen worden verstrekt en dat in verband daarmede de zaak Pitti en S.O.S. tijdelijk werden gesloten.

De duikbootaanval op Trinidad.

Een passagier van de „Cottica" vertelt in „De West" van heden het volgende omtrent zijn ervaringen voor Trinidad kort na de aanval op Aruba:

„Na een reis van 19 dagen arriveerden wij 1 Maart op Curaçao. Wij zijn gewoon gevangen geweest op de „Cottica" voor ongeveer 12 dagen in de haven van Port of Spain. Ik heb nog met eigen ogen, op een niet al te grote afstand van onze boot, 23.30 uur 's nachts het ontploffen van 2 boten in de haven gezien.

Niet eerder dan om 3 uur in de ochtend mochten wij weer naar onze hutten (alles was direct „Blackout") en wij moesten ons gereed houden.

Ik heb daardoor niet kunnen genieten van Trinidad; daarbij komt dat je het Nederlands geld er niet kunt wisselen voor dollars.

Elke dag — in de haven zijnde — werden mensen — gereddenen van boten, die getorpedeerd waren op de kust — binnengebracht.

„Je kunt je de situatie aan boord dus voorstellen. De bemanning van het schip was ook in een zenuwachtige toestand, want iets dergelijks hadden ze nog nooit medegemaakt.

Na vertrek werden wij niet geconvoyeerd — geen enkele vliegmachine noch oorlogsschip werd gezien gedurende de 56 uren van Port of Spain naar Curaçao. Namens den kapitein vroeg de eerste hofmeester ons een vrijwilligers-corps te vormen om op diverse uitkijkposten plaats te nemen. Zo heb ik van de 56 uren plm. 22 uren op wacht gestaan. De wachturen waren van 7—14 uur; 13—15 uur; 7—9 uur; 13—15 uur; 2 uren op en 4 uren vrij.

Drie dagen en twee nachten hebben wij steeds met de lifebelt gelopen."

Geruchten.

Paramaribo blijft een broeinest van geruchten. De grondoorzaak hiervan moet gezocht worden in de geïsoleerdheid van het Gebied; andere oorzaken zijn de geestesgesteldheid der bevolking, gebrekkige voorlichting, wantrouwen tussen personen en groepen. in het verleden opgedane schroomvalligheid, de werkelijkheid onder de ogen zien.

De ontvluchting van vijf Duitse geïnterneerden heeft, nog voor hieromtrent officieel iets bekend gemaakt werd, aanleiding gegeven tot ontelbare geruchten. De werkelijke en denkbeeldige gevaren, welke in de Caraïbische wateren dreigen, hebben voortdurende zenuwachtigheid tengevolge. Kenmerkend is hetgeen in het voorafgaande aan de „West" ontleende bericht wat omtrent de „zenuwachtigheid" van de bemanning der „Cottica" gezegd wordt. Zenuwachtig of angstig zijn, geldt hier als de meest normale reactie op elke gebeurtenis.

De G.P.D. is reeds enige maanden bezig het verspreiden van geruchten tegen te gaan en maakt zich hierdoor vijanden, alsof hij het enige nationale vermaak aantast dat dezer bevolking gegund is. Het beste middel om het euvel tegen te gaan — behoorlijke voorlichting — ontbreekt en wordt niet aangemoedigd.

De ontvluchte geïnterneerden.

Van officiële zijde wordt, nadat meer dan 24 uren lang alle mogelijke geruchten de ronde gedaan hadden, omtrent de ontsnapping en aanhouding van 5 Duitse geïnterneerden het volgende medegedeeld:

De geïnterneerden hadden een gang gegraven lopende van het hoofdgebouw onder de prikkeldraadversperring door tot op het erf van de R. K. Kerk en derhalve buiten het eigenlijke interneringsverblijf en zijn Donderdagavond tussen 11 en 12 uur door die tunnel ontvlucht met medeneming van victualiën. In de ochtend van Vrijdag plm. 8 kilometer afstand van het kamp Copieweg 7 uur werden zij gezien door een Indiaan op plm. 6 km. Hij had in het bos met houwerd horen slaan en was gaan kijken wat er aan de hand was. Toen zag hij 5 mensen waarvan een op zijn kompas de richting bepaalde. Zijn achterdocht werd hierdoor gewekt alsook door de zeemanspetten, die door enkelen van hen werden gedragen. In de mening verkerende dat het Duitsers waren, is hij zijn broer gaan waarschuwen wien hij opdroeg naar het kamp te gaan en een en ander mede te delen. Van het kamp is toen een patrouille uitgezonden, die de geïnterneerden op de aangewezen plaats aantrof, alwaar eerstgenoemde Indiaan was blijven wachten, terwijl hij zich schuil hield. De patrouille heeft toen de geïnterneerden naar de weg geleid waar zij werden overgenomen door de mariniers, die met een truck ter plaatse waren. Bij hun verder transport werd verzet gepleegd en een poging tot ontvluchting gedaan, waarbij van vuurwapens moest worden gebruik gemaakt en twee hunner ernstig werden gewond. Doktershulp was spoedig ter plaatse. Een gerucht, als zouden zij in het bezit zijn geweest van Amerikaanse legeruniformen, is niet juist gebleken.

De N.S.B.-geïnterneerden uit Indië.

Daar Suriname zo volkomen verstoken gebleven is van elke organisatie of instelling, verband houdende met de oorlogvoering en de zetels van Indische maatschappijen nagenoeg alle overgeplaatst zijn naar Curaçao, viel het niet algemeen in de smaak dat het eerste aandeel, dat aan Suriname gegund werd in de organisatie der oorlogvoering hierin bestond dat het de zetel werd van de 148 gevaarlijkste N.S.B.-geïnterneerden uit Nederlands-Oost Indië.

Van de zijde van het publiek wordt aangedrongen op bekendmaking, van de namen dezer geïnterneerden, onder wie zich enige personen zouden bevinden die vroeger in ambtelijke of andere hoedanigheden hier gewoond zouden hebben — o.a. een oud-Districts-commissaris van Suriname en Saramacca.

Met enige voldoening verneemt men dat — althans volgens de geruchten — de behandeling der N.S.B.-ers aan heel wat minder consideratie gepaard gaat, dan aan die der Duitsers.

Vandaag wandelden onder sterk escorte twee dier N.S.B.-ers door de stad, op weg naar een geneesheer of iets dergelijks. Het was een heel „relletje" en men vraagt zich af waarom het transport niet in een voertuig plaats had.

Pitti en S.O.S. stores.

„De Surinamer" deelt mede, dat bovengenoemde zaken weder heropend zijn. Het blad schrijft:

„Voor zover ons bericht de indruk mocht hebben teweeggebracht, dat er in de zaken iets onregelmatigs was vastgesteld en de tijdelijke sluiting enige tijd zou duren als voorloopster van ergere maatregelen, zij deze door de nadere aankondiging weggemaakt. De sluiting hield verband met een onderzoek, tijdens hetwelk de zaak moeilijk kon openblijven waardoor elkeen vrij was er binnen te treden.

Uitzending van Curaçao.

Curaçao heeft zijn nieuwe zender beproefd en deze blijkt keihard door te komen in Suriname. Radiohouders kunnen zelf de proef nemen, om 11 uur tot 13 uur en om 17 uur tot 19 uur. Voorlopig zijn deze uitzendingen bepaald voor Zondag, Maandag, Dinsdag en Woensdag.

Golflengte 32.95.

Avros.

Het Avros Bestuur verzoekt ons mede te delen, dat met ingang van Zaterdag de golflengten van 1:23 veranderd is in 19:48 meter. Daarnaast blijft de golflengte van 50:46 bestaan.

Luchtbescherming.

16 Maart.

De bladen bevatten heden de volgende advertentie van den Districts-Commissaris van Paramaribo:

„De districts-commissaris van Paramaribo maakt bekend, dat er binnenkort overdag oefeningen zullen worden gehouden in het ontruimen van straten, wegen, pleinen, etc.

De tijdstippen zullen **niet** tevoren worden bekendgemaakt.

Het „alarm zal door de sirenes worden afgegeven, evenzo het signaal „alles veilig".

1. Voetgangers en verkeer op straat zullen onmiddellijk hebben te handelen volgens de reeds gegeven alarm-regelen m.b.t. het zoeken van dekking, parkeren etc.

2. Aan kantoren, bedrijven en scholen voor zover reeds in het bezit van loopgraven, wordt verzocht zoveel mogelijk mede te doen.

De „gevaren" op zee.

Het nieuwsblad „Suriname" wijdt een entrefillet aan bovengenoemd onderwerp, min of meer in de Jeremiade toon, welke hier „bon ton" schijnt te zijn:

„Boten zinken met man en muis en reeds hebben verschillende onzer landgenoten hun graf gevonden in de Oceaan. Dat de zeelieden dus onder het varen in zeer gespannen toestand verkeren, behoeft geen betoog, evenmin dat er hierdoor tal van ongelukken plaats hebben. Zo deelt men ons mede, dat aan boord van de „Dalvangen" een man van het machinepersoneel de hand aan zichzelf heeft geslagen door ophanging in de tunnel. Alhoewel hij kort na het gebeurde weggehaald kon worden en de dokter van de Kinsbergen eerste hulp verleende, waarna hij naar Aruba werd vervoerd, overleed hij op het eiland.

Onlangs werd de „Bernhard" door een vliegtuig gewaarschuwd terug te keren, daar er gevaar voor de boeg was. Een duikboot was in de buurt. Wanneer dus deze zeelieden, die voor een niet gering deel helpen om de oorlog te winnen, in een haven zijn en wellicht buiten hun boekje gaan, dan mogen wij bedenken, dat de gevaren, waaraan zij voortdurend bloot zijn gesteld, hiervoor aansprakelijk zijn.

Immers lopen zij rond met het idee, zij zeggen het ook ronduit, dat wanneer zij straks vertrekken, zij wellicht de weg van vele collega's opgaan en dus nimmer meer een haven aandoen. „Tragisch voorwaar". Er schijnt wel iets te ontbreken aan het moreel."

Nog meer gevaren.

Het nieuwsblad „Suriname" van heden schrijft:

„Klemspinnen noemen de Parabewoners een soort spin, die dodelijk bijt. Onlangs werd een arbeider door een dezer spinnen op het emplacement van de Billiton Maatschappij gebeten en twee dagen daarna was hij dood. Sedertdien beweren anderen, dat zij ook door deze spinnen, die in de grond huizen, zijn aangevallen. Een onderzoek wordt ingesteld naar de juistheid van een en ander.

„Totale oorlog".

18 Maart.

Het nieuwsblad „Suriname" schrijft heden in zijn overzicht:

„Hoe vastbesloten de Engelsen zijn om de Duitsers te verhinderen voorbereidingen voor hun lente-offensief te treffen, blijkt uit de mededeling, dat, indien voortaan het zicht slecht is, zodat een bepaald deel niet zichtbaar is, de gehele streek gebombardeerd zal worden. Dit is een volkomen verandering van politiek. Tot dusverre stelde men zich op het standpunt, dat het nodeloos was bij slecht weer uit te vliegen, omdat het doel niet zichtbaar zou zijn en er bovendien vliegtuigen verloren gingen bij het dalen......

Deze volkomen verandering is geheel in overeenstemming met het drastisch optreden van de Regering in Engeland.

Er wordt nu dus totale oorlog door de Engelsen gevoerd en het moreel in Engeland is er door gestegen. Het is een merkwaardig verschijnsel, dat het Engelse volk er steeds op heeft aangedrongen, dat de Regering drastischer moet optreden. Het wil offeren, het wil werken, maar er moet leiding zijn.

Insecten in voorraden.

In een radiolezing heeft Dr. Geyskes, entomoloog aan het Departement van Landbouw, gewezen op de noodzakelijkheid, dat maatregelen tegen voorraadinsecten genomen worden: „Nu ons handelsverkeer zich in deze oorlogsjaren noodgedwongen eenzijdig op de Verenigde Staten is gaan richten, zijn we hierdoor ook gedwongen, om meer aandacht aan onze voorraden-insecten te besteden.

Wel is waar zijn de producten, die naar Noord Amerika geleverd nog beperkt, maar ze hebben lijden van het insectengevaar. fieverscheping heeft niet lang daarvan de lasten ondervonden het ogenblik ondervindt de rijst een nog veel ernstiger moeilijkheid is nl. gebleken, dat speciaal rijst van Suriname met mot Amerika is aangekomen, waar stig is geklaagd. Indien we ductenhandel op Amerika willen houden, dan zullen we er ernstig moeten zorgen, dat in Suriname doende maatregelen voor de ding van voorraadinsecten wordt nomen......

Niet alleen wij, maar alle landen voorraden opgestapeld hebben gaan gebukt onder het toenemend vaar van de voorraadinsecten. daarom dringend gewenst, dat name ook op de import van pro in deze tijden een wakend oog opdat geen onwelkome klanten insectenpopulatie komen vermeer Er moet dus naast toezicht op port van onze eigen producten toezicht zijn op de import betref de voorraadinsecten."

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Ma. 2

Telegram Afdeling: Hr. Po 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. De V tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. K tel. 39, Beatrixlaan 16.

Vertrekkende passagiers: 25 P. Roest en gezin; C. L. Mutsa gezin. **27 April:** H. C. C. v. d. 29 (NIT); J. W. Chambers. Mevr. V. S. Noorduyn-Keith; Prins; E. Smit; G. de Nieuwe en **2 Mei:** J. Baarschers en echtg. Harwig; W. G. Monkhorst en **7 Mei:** J. H. G. Snaayer. **9 Mei:** Jansen en gezin; G. Zilvold en A. van Oudgaarden (CSM).

Aankomende passagiers: A. W (NIT); gezin J. de Carpentier Smit. **27 April:** J. W. Chamber **April:** K. Kraayeveld en gezin; **6 Mei:** A. Gaalman en echtg. **9 Mei:** P. Zwan en gezin. **13 Mei:** W. A. Veltman en (CSM).

Sportclub „Asiento": Het ligt in bedoeling om op 3 Mei as. een algemene sportdag te organis Velen zullen zich nog wel de spor van vorig jaar herinneren, waar gelegenheid bestond voor al on den, zij het actief of non-actief aan een of ander onderdeel mee doen. Biezonderheden zullen nog den bekend gemaakt, doch wij een ieder aan om 3 Mei vrij te hou

De hoofdindeling is als 's morgens junior-athletiek wed den; 's middags algemene sport ouderen.

Dit zijn de beroemde filmsterren Ronald Reagan en Jane Wyman. Hij is binnenkort te zien in "FLIGHT PATROL" en zij in "BAD MEN OF MISSOURI", beiden van Warner Bros.